

Обновление на храм „Св. Николай Летни“ в столичния кв. „Бенковски“

На 21 септември – Неделя след Въздвижение, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи божествена Литургия в столичния храм „Св. Николай Чудотворец“, кв. „Бенковски“.

В съслужение бяха Негово Преосвещенство Браничкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, протойерей Георги Янев – председател на църковното настоятелство при храма, протойерей Димитър Кутлев и протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от курсисти от Софийската духовна семинария, заедно с храмовите певци.

Преди началото на светата Литургия бе извършен чинът на обновление на храма.

В края на богослужението Негово Светейшество произнесе слово, посветено

на Христовите слова за носенето на кръста (срв. Марк 8:34-38):

„Кръстът е велика светиня за нас, православните християни. Господ Иисус Христос доброволно се предаде да бъде разпнат за нашите грехове. Там е запечатана Божията любов към нас, човеците. Свети Йоан Богослов свидетелства, че Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен (Йоан 3:16). Затова и ние сме длъжни да пазим в себе си благоговейно отношение към Христовото разпятие.

Какво означава да вземем кръста си като християни и да вървим след Господ Иисус Христос? Ако ние не се стремим да придобиваме и да живеем с Божията любов, заради която Господ пострада на Кръста, значи не сме се отрекли от себе си. Ако вместо любов към Бога, в нас има неверие, маловерие, ропот, раздражение, осъждане към нашите ближни, дали сме се отрекли от себе си?

Това означава да вземем нашия кръст, да се отречем от себе си и да вървим след Господа – да се отречем от неверието, от неблагодарността, от себелюбието, от ропота, от обвиняването един другия. Това означава да носим кръста си като православни християни – да се стараем да придобием любовта, с която Господ страда на Кръста. Бог е любов по Своята природа и тази любов е най-видна на Кръста, на който страдаше несправедливо и когато вместо благодарност за благодеянията, върху Него се изливаше злобата на човеците и на бесовете, Той не отвръщаше с хули, но се молеше – любовта... на всичко се надява, всичко претърпява. Любовта никога не отпада (I Кор. 13:7).

След Христовата саможертва Честният и Животворящ Кръст Господен стана действително оръжие непобедимо. Както когато армията на дадено царство срази вражеска войска и народът там винаги помни тази победа, така и ние, като православни християни, като си спомним за Христовия Кръст и изобразяваме кръстното знамение, знаем каква велика победа Господ извърши на него, защото ни освободи от робството на дявола, на греха и смъртта.

Нека не малодушестваме и не се предаваме на подтиците на страстите, които действат във всеки един човек, като знаем, че със Своята благодат, със силата на Честния и Животворящ Кръст, Господ ни е дал възможност да побеждаваме греховете и страстите. Да усвояваме Божията благодат, която ни учи да живеем благочестиво, и така с дръзновение, без да се срамуваме

от Христовия Кръст, да го носим с достойнство, за да може да получим онази радост, когато Господ Иисус Христос дойде в славата на Отца Си със светите ангели“.

Председателят на църковното настоятелство при храма изказа благодарност за посещението на Негово Светейшество и в знак на синовна обич му поднесе скромен подарък.

След светата Литургия бе осветен и новият енорийски център при храма, а на вярващите бе раздадено благословено ястие.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Пламен Михайлов

